



ע"פ 58687/12/15 - אלון אבוחסירה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 58687-12-15 אבוחסירה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
כב' השופטת טלי חיימוביץ
המערער: אלון אבוחסירה (עציר)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המערער שבפנינו הורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת 191 כדורי אקסטזי שלא לצריכה עצמית וכן בכמות קטנה של חשיש לצריכתו העצמית. הרשעתו של המערער ניתנה בייסורים רבים ובכך כוונתנו לעובדה, ש-6 פעמים נעדר המערער מדיוני בית המשפט והביא בכך להתמשכות ההליכים בצורה בלתי סבירה ובלתי מידתית. עדיין לא בא עמו בית משפט קמא חשבון והפנה אותו, כאשר הגיע השלב לגזור את עונשו, הן לממונה על עבודות שירות והן לשירות המבחן.

נאמן לדרכו, המשיך המערער שלא להתייצב גם בפני שני גופים אלה וכך יש בפנינו שני תסקירים שכל שמצוי בהם הוא תיעוד לאי התייצבותו של המערער. כך גם בפני הממונה על עבודות שירות שגם בפניו לא התייצב המערער פעמיים.

בית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין 5 ל-10 חודשים והטיל על המערער 12 חודשי מאסר מהם 5 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי.

הערעור נסוב על גזר הדין וליתר דיוק, על דרך ריצוי המאסר אותו הטיל בית משפט קמא. עתירתו של הסנגור היא כי אותם 5 חודשים שקצב בית משפט קמא ירוצו בדרך של עבודות שירות.

הסנגור מפנה לכך שבתקופה הרלוונטית, קרי: התקופה בה לא התייצב המערער לא בפני בית המשפט, לא בפני שירות המבחן ואף לא בפני הממונה, היו חיי רווי קשיים והמערער היה צריך להתמודד עמם. משפחתו של המערער עברה באותה תקופה טלטלות קשות. היה חשש שאביו יפגע באמו, המערער צריך היה להשגיח על אמו ובשל כך לא התייצב לכל ההליכים שפורטו לעיל. העתירה היא לתת לו הזדמנות נוספת. לענין זה מפנה אותנו הסנגור כי בהליך משפטי מאוחר יותר נגד המערער, נבחנה כשירותו לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות והמערער נמצא כשיר. המערער הפיק את הלקחים ובהליך הנוסף הוא אכן שיתף פעולה עם היד שהושטה לו.

המדינה טוענת כי אין מקום להתערב. מלכתחילה המתחם שקבע בית משפט קמא הוא מתחם נמוך ובית המשפט מיקם את המערער בתחתית המתחם וגם בכך הלך לקראתו.

באשר לעתירה לתת למערער הזדמנות נוספת, מפנה המדינה לכל שפורט על-ידינו לעיל, קרי: מספר הפעמים הרבות שבהן ניתנה למערער ההזדמנות והוא עשה דין לעצמו ולא התייצב כאשר הוזמן.

שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי אין מקום להתערב בענישה. מלכתחילה יש ממש בטיעוני התביעה כי הן המתחם והן התוצאה הסופית של הענישה, כפי שהוטלה על-ידי בית משפט קמא, נוטים לכף הקולא. 191 כדורי אקסטזי אינם ענין של מה בכך, מדובר בכמות גדולה במיוחד והענישה צריכה בראש ובראשונה לשקף היבט זה.

מעבר לכך, למערער ניתנה מלוא ההזדמנות והמערער עשה דין לעצמו לאורך כל הדרך, החל בכך שמדובר בעבירה משנת 2010, כתב האישום הוגש בשנת 2012, ההליכים התמשכו עד למתן גזר הדין ביום 15.11.15 אך ורק בשל דרך ההתנהגות של המערער. 6 פעמים לא התייצב המערער לדיון, כך גם לא התייצב לא בפני הממונה ואף לא בפני שירות המבחן. נראה כי המערער לא אחז ביד שהושטה לו ואיננו סבורים כי שגה בית משפט קמא כאשר סבר שאין מקום ללכת לקראתו פעם נוספת.

טענתו של ב"כ המערער באשר לנסיבות הקשות אותן חווה המערער בתקופה הרלוונטית, אינן יכולות להוות מענה לדרך התנהלותו. ניתן היה לקבל היעדרות של פעם אחת ואף זאת לא בנקל. לא ניתן לקבל את השתלשלות הדברים כפי שפורטה כבר לעיל. איננו סבורים גם כי העובדה שהמערער נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות בתיק מאוחר יותר יש לה השלכה לעניינו.

התוצאה היא כי איננו סבורים כי נפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא, לא בהינתן העבירה ונסיבותיה ולא בהינתן נסיבותיו של המערער, ואנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ד שבט
תשע"ו, 03/02/2016
במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

טלי חיימוביץ',
שופטת

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד